

מ"ת 32194/01/14 - תביעות צפת נגד תאמר חמדון, אחמד איוב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 32194-01-14 תביעות צפת נ' חמדון(אחר/נוסף) ואח'

בפני	כב' השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	תביעות צפת
נגד	
המשיבים	1. תאמר חמדון (עצור) 2. אחמד איוב (עצור)

החלטה

זוהי בקשה לעיון חוזר, בה מבקשת המבקשת, לשכת התביעות צפת, להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים בת"פ 32146-01-14 של בית משפט זה, וכן לחלט ערבויות.

הליכים קודמים

א. ביום 16/1/14 הוגש נגד המשיבים, ונאשם נוסף, כתב אישום בת"פ 32146-01-14 שייחס להם עבירות קשר לפשע ופריצה לבניין וביצוע גניבה. על פי כתב האישום פרצו המשיבים, ביום 2/1/14, יחד עם שותפם הנוסף, אשר איננו משיב בהליך זה, ל"בית עסק טוטו" בגוש חלב, וזאת לאחר שקשרו קשר לביצוע המעשה מראש, וגנבו ממנו כסף במזומן ופריטים נוספים.

ב. לצד כתב האישום הגישה המאשימה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

ג. לאחר מס' דיונים שהתקיימו בבקשה, שוחררו המשיבים בתנאי שחרור.

לגבי המשיב מס' 1 -

1. בהחלטת ביהמ"ש מיום 21/1/14 קבע כב' הש' הבכיר ז"ל מרדכי נדל, כי משיב מס' 1 ישהה בתנאי מעצר בית מלא בבית דודתו בעיר עכו.

2. מאוחר יותר, ביום 18/3/14, הוקלו תנאי השחרור של המשיב מס' 1 באופן בו הותר לו לצאת

בכל יום לצורך "התאווורות" בין השעות 10.00-12.00, ושוב בין השעות 16.00-1800.

3. באותה החלטה ציווה המשיב מס' 1 לחתום על ערבות עצמית על סך 10.000 ₪.

4. בנוסף נקבעו ערבים לתנאי השחרור, אשר החליפו ערבים קודמים - מר אסוואד בהג'את, וגב' אסוואד אלהאם, שהוחלט כי יחתמו על ערבות צד ג' על סך 10.000 ₪ כל אחד.

לגבי המשיב מס' 2 (שבכל ההליכים עד כה כונה המשיב מס' 3)

1. הוחלט בהחלטת כב' השופט נדל ז"ל מיום 16/2/14 כי משיב מס' 2 ישהה בבסיס הצבאי בו הוא משרת בימים א' - ה' בשבוע, ואילו כשיצא מהבסיס בימי סוף השבוע, ישהה בבית אחותו בישוב ואדי סלאמה.

2. המשיב חוייב לחתום על ערבות עצמית על סך 3000 ₪.

3. אחותו של המשיב מס' 2, גב' אסראא סועאד, חוייבה לחתום על ערבות צד' ג' ע"ס 10.000 ₪.

4. בהמשך, הודע לביהמ"ש, כי משיב מס' 2 נגרע משרותו הצבאי עד לתום ההליך הפלילי נגדו, ומשמעות הודעה זו היתה למעשה כי משיב זה חוייב למעצר בית בבית אחותו בכל שעות היממה.

ד. ביום 20/5/14 דחה כב' השופט מישורי לב טוב בקשה לעיון חוזר שהגישו המשיבים להקלה בתנאי השחרור, והותיר את התנאים על כנם. באותה החלטה ניתנה למשיב מס' 1 ולמשיב הנוסף בפרשה לצאת באופן חד פעמי לחתונה משפחתית בעיר נשר.

ה. שינוי נוסף בתנאי שחרורו של המשיב מס' 1 נקבע בהחלטת כב' השופט מישורי לב טוב בהחלטתו מיום 29/7/14, בה הורשה משיב זה לצאת חמישה ימים בשבוע ממקום חלופת המעצר לשם ביצוע עבודות שרות, אך זאת עד לשעה 18.30 בכל ימי החול.

ו. לסיכום, ערב האירועים נשוא הבקשה לעיון חוזר הנדונה כעת, חלו על שני המשיבים הגבלות לפיהן היה עליהם, בין היתר, לשהות בשעות הערב בתנאי מעצר בית, כל אחד בבית קרוביו שנקבעו, מחוץ לכפר גוש חלב.

הבקשה הנוכחית

עמוד 2

ביום 4.11.14 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות, בהתאם לסעיף 52(א) ו-54 לחוק המעצרים. עפ"י המפורט בבקשה, הפרו המשיבים את תנאי המעצר, אשר פורטו לעיל, בכך שביום 23.10.14 יצא כל אחד מהמשיבים בניגוד להגבלות שהחלו עליהם, והשתתפו בחתונה שהתקיימה בכפר ראמה. עפ"י הבקשה, נכנסו המשיבים אחרי החתונה לכפר גוש חלב, בניגוד לאיסור החל עליהם, ושם ביצעו עבירות אלימות כלפי מתלוננים שאף הם בילו קודם לכן בחתונה.

המבקשת ביקשה על בסיס המפורט, להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

המשיבים נעצרו והובאו לדיון הראשוני בבקשה כשהם עצורים.

בנוסף לבקשה זו לעיון חוזר, ועל בסיס אירועי הלילה שבין ה-24.10.14-23.10.14, הגישה המבקשת נגד המשיבים וכן נגד אדם נוסף, כתב אישום בת"פ 3779-11-14 של בית משפט זה, ובו יוחסו לשני המשיבים עבירות אלימות, וכן עבירת הפרת הוראה חוקית המתייחסת להפרת החלטתו של בית משפט זה לגבי תנאי השחרור, כמפורט לעיל.

במקביל לכתב האישום החדש בת"פ 3779-11-14, הוגשה אף בקשה למעצר עד תום ההליכים הנושאת את המספר מ"ת 3730-11-14 (להלן: "התיק החדש" ו"תיק המעצר החדש").

תגובת המשיבים

ב"כ המשיב מס' 1 הגיב בכתב לבקשה ביום 10.11.14, ובנוסף טענו באי כוחם של שני המשיבים, בדיון שהתקיים בפני, טענות שונות, לפיהן יש לדחות את הבקשה.

בתמצית אציין, כי ב"כ המשיבים טענו, כי יש גם פגם בכפל ההליכים בהם נוקטת המבקשת, בכך שהיא פועלת למעצרו עד תום ההליכים של המשיבים גם בתיק המעצר החדש ובהליכים שבו, וגם במסגרת בקשה זו לעיון חוזר.

ב"כ של המשיבים הפנו להחלטות בתיק המעצר החדש, הן של בית משפט זה והן בערר שהוגש על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. לטענת הסניגורים, הדיון שנערך בתיק המעצר החדש, מקיף את כלל השיקולים, לרבות השיקולים הרלוונטיים לבקשה זו, שהם הפרת תנאי חלופת המעצר.

לטענתם, העובדות הנוגעות להפרת תנאי חלופת המעצר, זהות לעובדות שעומדות בבסיס עבירת הפרת ההוראה החוקית המיוחסת למשיבים בתיק החדש, ולכן חזקה היא, שכלל השיקולים, בין שיקולים שבראיות, ובין שיקולים הנוגעים לעילת מעצר, שנוגעים לעבירת הפרת ההוראה החוקית, נלקחו ויילקחו בחשבון בשיקולי ערכאות המעצר בתיק המעצר החדש, ולכן לא יהיה זה נכון לבצע דיון כפול בעניין.

לגופו של עניין, ציינו בפני ב"כ של המשיבים, וב"כ המבקשת אישר זאת, כי בפועל שני המשיבים עצורים כעת, מתוקף

החלטות בתיק המעצר החדש, כשמשיב מס' 1 עצור עד תום ההליכים, ואילו משיב מס' 2, נשלח לקבלת תסקיר מעצר, וכשיתקבל תסקיר, ייערך בעניינו המשך דיון בתיק המעצר החדש. מטעם זה, טענו ב"כ של המשיבים, כי הדיון המבוקש בהליך הנוכחי מתייתר, שעה שכאמור, המשיבים ממילא עצורים.

לגבי העילה שמעלה הבקשה לעיון חוזר, ב"כ של המשיבים טענו, כי לא קמה הצדקה עניינית לנקוט בצעד דרסטי של מעצר עד תום ההליכים בשל ההפרה. הסניגורים ציינו, כי המשיבים משוחררים בתנאים האמורים מזה תקופה משמעותית ללא הפרה, וההשתתפות האמורה בחתונה הינה למעשה, הפרה ראשונה. הסניגורים טענו, כי מעשי האלימות המיוחסים למשיבים מוכחים על ידם, והם עניין להכרעה בתיק החדש ובתיק המעצר החדש, ולא במסגרת הליך זה.

עמדת המבקשת

ב"כ המבקשת עמד על קבלת החלטה בבקשה, למרות ההליכים בתיק החדש ובתיק המעצר החדש וטען, כי מדובר בשינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר וחילוט ערבויות, שיש לדון בהן במסגרת הליך נפרד.

בראשית דבריו הבהיר ב"כ המבקשת, לנוכח הערת ביהמ"ש, כי אם המבקשת תעמוד על דרישה לחלט ערבויות מערבים, אשר כמפורט לעיל חתמו על ערבות צד ג' לקיום תנאי השחרור של המשיבים, הרי שתוגש בעניין זה בקשה נפרדת, בה יצוינו שמותיהם של ערבים אלה כמשיבים, וייערך דיון בהתאם.

דיון והחלטה

בבקשה לעיון החוזר נטען כאמור, כי המשיבים הפרו את תנאי חלופת המעצר בכך, שיצאו בשעות הערב בניגוד להחלטות בית המשפט ממקומות מעצר הבית, איש איש ממקומו, והשתתפו בחתונה. מעבר לכך נטען, כי המשיבים הפרו הפרה ספציפית נוספת את החלטות בית המשפט, בכך שנכנסו לכפר גוש חלב, וביצעו שם עבירות אלימות.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לא מצאתי הצדקה, במסגרת הליך זה, לקבוע, אם אכן המשיבים ביצעו את כל המיוחס להם בלילה שבין ה-23.10.14 עד ה-24.10.14. שאלה זו נדונה ותידון במסגרת התיק החדש, ושאלת קיומן של ראיות לכאורה בתיק החדש, נדונה במסגרת ההליכים הקשורים לתיק המעצר החדש, ואין אני רואה הצדקה לדיון כפול בשאלת הסתברותן של עובדות לכאורה, שעה שקיים הליך מקביל שבו מתקיים דיון זה.

ב"כ של המשיבים הפנו להחלטת כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 6567/09 **שאהאב ואח' נ' מ"י**, שם נדונה בקשה דומה, ושם נקבע, כי ככלל לא רצוי לקיים שני הליכים מקבילים באותו עניין, וזאת שעה ששני ההליכים דנים למעשה באותו עניין עצמו, אף אם לצד עניינים נוספים.

מצאתי כי ההחלטה בבש"פ שאהאב יפה לענייננו, ולפיכך יש טעם בטענתם של ב"כ המשיבים, לפיה כל השיקולים שעל

בית המשפט לשקול בבואו לדון בבקשה זו לעיון חוזר נכללים בתוך השיקולים שישקלו במקרה זה, בתיק המעצר החדש. אכן נכונה הטענה, כי קיימת כפילות בין ההליכים.

בצד המעשי, אין צורך בהליך זה של עיון חוזר, שעה שבפועל נשקלים כבר כל השיקולים אשר ראוי לשקול במסגרת תיק המעצר החדש, וזאת לרבות עניין הפרת החלטות בית משפט זה בעניין השחרור בערובה. שיקולים אלה נשקלים בדיון לגבי עבירת הפרת ההוראה החוקית, המיוחסת למשיבים בתיק החדש.

אילולא התקיים במקביל הליך מעצר עד תום ההליכים במסגרת תיק המעצר החדש, הרי שיתכן והחלטתי הייתה אחרת, והייתי רואה טעם פרגמטי לבחון את מימדי הפרת המעצר, אשר יתכן והיו מצדיקים את קבלת הבקשה, ואת מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. ואולם, במצב הנוכחי בו מתקיימים שני ההליכים במקביל, אין, כמפורט לעיל, טעם או הצדקה בשקילה כפולה של שיקולים שהינם במהותם דומים, אם לא זהים.

אציין עוד, בהערת אגב, כי התיק החדש עתיד להתברר בפני בית משפט זה. ענין זה לא היווה, אמנם, נימוק להחלטתי שלא להידרש לראיות בתיק החדש, אולם, אילו הייתי נדרשת לראיות התיק החדש, כפי שהמשיבה בקשה, הרי שהייתה עלולה להתעורר מניעה משמיעת התיק בפני. מניעה זו נמנעת כעת לאור החלטתי.

לפיכך, ככל הנוגע לבקשת המבקשת לעצור את המשיבים עד תום ההליכים בשל הפרה, הבקשה נדחית.

עד כאן לגבי הבקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

שונים הדברים לגבי החלק בבקשה בו מתבקש חילוט הערובה.

חלק זה אינו מקבל מענה בהליך המעצר החדש או בתיק החדש, ולכן הבקשה לחילוט ערבויות, מקומה בהליך זה, ובו בלבד.

מצאתי כי המשיבה הניחה יסוד ראייתי מספיק לכך שהמשיבים אכן הפרו את החלטת בית המשפט, וזאת ללא צורך לעיין בראיות, ובהסתמך על טענת המבקשת ותגובתם של ב"כ המשיבים, אשר לא התכחשו עובדתית לכך שהמשיבים אכן השתתפו בחתונה כאמור, בניגוד לתנאי מעצר הבית שחלו עליהם.

לא מצאתי בדברי הסנגורים הצדקה להפרה הנטענת שאושרה על ידם.

מדובר בהפרה מהותית של החלטת בית המשפט ויש הצדקה לחלט התחייבות שנחתמה על ידי המשיבים כערבות לקיומה של אותה החלטה שהפרו.

אם תוגש בקשה נפרדת לחילוט ערבויות צד' ג', כהצהרת ב"כ המבקשת, יתקיים בה דיון נפרד.

אני מורה לפיכך, על פי הוראת סעיף 51(א) לחוק המעצרים, על חילוט חלק מהערבות כדלקמן:

על כל אחד מהמשיבים לשלם לקופת בית המשפט 2000 ₪, מתוך סכום הערבות עליו חתם.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.